СКЖПО ПЛАТЕНЪ СЪВЕТЪ

Източна приказка

Живѣлъ нѣкога единъ мждъръ старецъ. Веднажъ при него дошелъ младъ, одрипанъ човѣкъ и рекълъ:

— Старче, говори се за тебе, че си много уменъ. Ако е тъй, кажи ми, какъ да забогатѣя бърже, за да славя мждростьта ти.

Мждрецътъ решилъ да се пошегува съ глупавия младежъ и казалъ:

— Замини веднага за Хаханията. Три месеца и три дни пжть ще вървишъ до тамъ. Ала когато излѣзешъ на широкия кръстопжть — спри и чакай. Никой не знае кога, но веднажъ въ годината, презъ това мѣсто минава съ свитата си царьтъ на Хахания. Ако го извардишъ, ще те дари тъй богато, че изведнажъ ще забогатѣешъ.

Глупавиятъ младежъ грабналъ тоягата си и следъ три месеца и три дни стигналъ Хаханската земя, намѣрилъ кръстопжтя и седналъ да чака.

Минали дни, месеци, години. Младежътъ чакалъ търпеливо и впивалъ погледъ въ далечината.

Веднажъ, като се навелъ надъ едно изворче да пие вода, видѣлъ, че косата му побѣлѣла.

— Какво ли ще е това? — казалъ той. — Да не би отъ снощи месецътъ да е останалъ въ косата ми?

Но изведнажъ погледътъ му падналъ върху старческата му ржка, цѣла покрита съ подпухнали жили.

— А, а, а! Излъга ме мене това старче! — викналъ ядосано той и тръгналъ да си отмжсти.

— Ти ли си онзи мждрецъ, дето ме излъга? — казалъ той на стареца, като стигналъ. — Нима твоята мждрость ти е дадена да се подигравашъ съ хората?

— Кой си ти? Азъ не те познавамъ.

— Не ме познавашъ, а! — викналъ разяренъ глупавиятъ